

stat for en given aktivitet ikke er i stand til at tilbyde en sådan ens behandling, er den pågældende AVS-stat eller medlemsstat imidlertid med hensyn til denne aktivitet ikke forpligtet til at indrømme den berørte stats statsborgere og selskaber en sådan behandling.

ARTIKEL 14

Definition af »selskaber«

1. Ved »selskaber i en medlemsstat eller en AVS-stat« forstås i denne aftale privatretlige selskaber - heri indbefattet offentlige selskaber, kooperative selskaber samt enhver anden juridisk person eller sammenslutning, der henhører under den offentlige ret eller privatretten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje - der er oprettet i overensstemmelse med en medlemsstats eller en AVS-stats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende i en medlemsstat eller en AVS-stat.

2. Såfremt et selskab kun har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat eller i en AVS-stat, skal dets virksomhed dog have en reel og vedvarende forbindelse med denne medlemsstats eller denne AVS-stats økonomi.

KAPITEL 5

AFTALER OM INVESTERINGSBESKYTTELSE

ARTIKEL 15

1. Ved gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 78 i denne aftale tager parterne hensyn til følgende principper:

- a) en kontraherende stat kan om nødvendigt anmode om, at der indledes forhandlinger med henblik på indgåelse af en aftale om investeringsfremme og -beskyttelse med en anden kontraherende stat;
- b) ved indledningen af forhandlinger om indgåelse og ved anvendelsen og fortolkningen af bilaterale eller multilaterale aftaler om investeringsfremme og -beskyttelse udøver de stater, der er part i sådanne aftaler, ingen forskelsbehandling mellem de stater, der er kontraherende part i denne aftale, eller over for hinanden i forhold til tredjelande;

- c) de kontraherende stater har ret til at anmode om ændring eller tilpasning af den ovenfor omhandlede ikke-forskelsbehandling, hvis internationale forpligtelser eller ændrede omstændigheder gør dette nødvendigt;
- d) ovennævnte principper har ikke til formål og må ikke i praksis føre til en krænkelse af en af de staters suverænitet, som er kontraherende part i denne aftale;
- e) forholdet mellem ikrafttrædelsesdatoen for en forhandlet aftale, bestemmelserne om bilæggelse af tvister og datoen for de berørte investeringer fastsættes i nævnte aftale under hensyntagen til ovenstående bestemmelser. De kontraherende parter bekræfter, at aftalerne principielt ikke får tilbagevirkende kraft, medmindre kontraherende stater træffer anden afgørelse.

2. For at lette forhandlingerne om bilaterale aftaler om investeringsfremme og -beskyttelse er parterne enige om at undersøge, hvad der skal være de vigtigste bestemmelser i en standardaftale om beskyttelse. Denne undersøgelse skal tage udgangspunkt i bestemmelserne i eksisterende bilaterale aftaler mellem kontraherende stater og skal navnlig vedrøre følgende spørgsmål:

- a) retlige garantier, som sikrer udenlandske investorer en retfærdig og rimelig behandling og beskyttelse
- b) mestbegunstigelsesklausul for investorer
- c) beskyttelse i tilfælde af ekspropriation og nationalisering
- d) overførsel af kapital og overskud
- e) international voldgift i tilfælde af tvister mellem investor og værtsland.

3. Parterne er enige om at undersøge, hvorvidt garantiordningerne i tilstrækkelig grad imødekommer små og mellemstore virksomheders særlige behov for at sikre deres investeringer i AVS-staterne. Ovennævnte undersøgelser begynder snarest muligt efter undertegnelsen af denne aftale. Når undersøgelserne er afsluttet, forelægges resultatet med henblik på drøftelse og eventuelle passende foranstaltninger for AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering.